บทคัดย่อ

โครงการวิจัยการปรับปรุงพันธุ์ถั่วเขียวเพื่อเพิ่มผลผลิตระยะที่ 2 นี้ ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ (1) การประเมินลักษณะทางพืชไร่และลักษณะทางสรีรวิทยาของประชากรถั่วเขียวชั่ว F₆-F₈ จำนวน 15 คู่ผสม และการคัดเลือกพันธุ์ (2) การปลูกทดสอบผลผลิตชั่ว F_9 ของถั่วเขียวสายพันธุ์คัดเลือก ใน 2 พื้นที่ปลูก ซึ่ง ดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการวิจัยระยะที่ 1 ที่ได้ปรับปรุงพันธุ์ถั่วเขียวโดยการผสมระหว่างพันธุ์/สายพันธุ์ที่ มีค่าลักษณะทางพืชไร่และลักษณะทางสรีรวิทยาที่สัมพันธ์กับผลผลิตแตกต่างกันจำนวน 8 ลักษณะ รวม 15 ค่ผสม แล้วใช้วิธีการคัดเลือกแบบหนึ่งเมล็ดต่อต้นในชั่ว F_2 - F_5 สำหรับโครงการวิจัยระยะที่ 2 นี้ ทำการ คัดเลือกโดยใช้ลักษณะที่ต้องการปรับปรุงในชั่ว $\mathsf{F}_6 ext{-}\mathsf{F}_7 extbf{-}$ แล้วจึงทดสอบเปรียบเทียบผลผลิตเบื้องต้นในชั่ว F_8 พบว่าได้สายพันธุ์ถั่วเขียวที่ให้ผลผลิตสูง และมีลักษณะดีเมื่อเปรียบเทียบกับพันธุ์รับรอง/สายพันธุ์ดีเด่น จำนวน 20 สายพันธุ์ จาก 12 คู่ผสม เมื่อนำส<mark>ายพันธุ์เ</mark>หล่านี้ในชั่ว F₉ ไปปลูกทดสอบผลผลิต และ ความสามารถในการปรับตัวต่อ 2 พื้นที่ปลูก คือ แปลงทด<mark>ล</mark>องมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และศูนย์วิจัย ข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ วางแผนการทด<mark>ลองแบบสุ่มสมบู</mark>รณ์ภายในบล็อก (randomized complete block design; RCBD) จำนวน 4 ซ้ำ พบว่าส<mark>ายพั</mark>นธุ์ถั่วเขียวท<mark>ี่ปล</mark>ูกทดสอบในแต่ละพื้นที่ให้ผลผลิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (P < 0.01) โดยพบสายพันธุ์ที่ให้ลั<mark>กษ</mark>ณะทางพืชไร่และลักษณะทางสรีรวิทยาที่ สัมพันธ์ต่อการให้ผลผลิตสูงในทั้ง 2 พื้นที่ปลูก คือ 179 (SUT 1 $\times$ V 4785), 76 (KPS 1 $\times$ V 4758), 165 (KPS 2 x V 2106), 189 (KPS 1 x V 3495), 101 (CN 72 x V 1946) และ 43 (KPS 1 x V 2106) และสาย พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์รับรอง CN 72, KPS 1, KPS 2 และ SUT 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05) ในทั้ง 2 พื้นที่ปลูกคือ สายพันธุ์ 1<mark>79 (SUT 1 × V 4785) นอกจากนี้ยังพบว่า</mark>สายพันธุ์ V 4785 จาก AVRDC ให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์รับรองทั้ง 4 <mark>พันธุ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (*P* < 0.05) ในทั้ง 2 พื้นที่ปลูก แม้ว่าสาย</mark> พันธุ์เหล่านี้จะมีศักยภาพในการให้ผลผล<mark>ิตสูง แต่ยังจำเป็นต้องท</mark>ำการปลูกทดสอบ และคัดเลือกสายพันธุ์ เหล่านี้ในหลายสภาพแวดล้อม (พื้นที่ปลูก ปี และฤดูกาล) เพื่อให้ได้สายพันธุ์ดีที่สุดซึ่งมีเสถียรภาพในการให้ผล ผลิตสูง สามารถส่งเสริมให้แก่เกษตรกรในอนาคต

Abstract

The second phase research project to improve mungbean yield by conventional breeding consisted of 2 major parts (I) Evaluation of agronomic and physiological characteristics related to high yield in mungbean F₆-F₈ populations from 15 crosses and line selection. (II) Yield trial of mungbean F₉ selected lines at 2 locations. In the first phase research project, 15 crosses were made between mungbean varieties/ lines differing in 8 agronomic and physiological characteristics related to high yield, and single seed descent selection was performed from F_2 - F_5 generations. In this second phase project, F_6 and F_7 populations were selected based on individual desirable characteristics, followed by F₈ preliminary yield trial. Twenty mungbean lines from 12 crosses were selected based on their high yield and desirable characteristics compared to certified varieties/ elite lines. When these F₉ selected lines were evaluated for yield potential and adaptation at 2 locations, Suranaree University of Technology and The Nation Center of Corn and Sorghum Research, using a randomized complete block design (RCBD) with 4 replications, it was found that mungbean lines grown in each location produce highly significantly different yields (P < 0.01). Mungbean lines that have good agronomic and physiological characteristics related to high yield at both locations were 179 (SUT 1 x V 4785), 76 (KPS 1 x V 4758), 165 (KPS 2 x V 2106), 189 (KPS 1 x V 3495), 101 (CN 72 x V 1946) and 43 (KPS 1 x V 2106). 179 (SUT 1 x V 4785) was found to produce significantly higher yield (P < 0.05) than certified varieties, CN 72, KPS 1, KPS 2 and SUT 1, at both locations. In addition, V 4785, an AVRDC line, was found to produce significantly higher yield (P < 0.05) than the four certified varieties at both locations. Although these mungbean lines possess high yield potential, further yield trials at multiple environments (locations, years and seasons) are required to obtain the best lines with high yield stability which can then be released to farmers in the future.